

ନାନ୍ ସମ୍ବାଦ

ବ୍ୟାକୁ ଦରେବର ସହିତ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଗୁଣ-
ପ୍ରସବ ମୁଖ୍ୟ ଦୋଷକାରୀ ମନ୍ତ୍ର ବୁଦ୍ଧିଭବ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଏକପଲାସା, କଳାପିନ୍ଦାର ପ୍ରଶ୍ନାବ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅବତର ହଥିଲାହୁନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ଶାପ୍ରକିଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ରି

The Other Dimension

ବାଣିଜ ଅଳ୍ପମୁଦ୍ରା ଟ ୧୦
ପ୍ରକାଶନ୍ତ୍ର ଟ ୦୧୫

ହୁଅଦିବ-ଶ୍ରୀ କୃତ୍ୟାନ୍ତ୍ମାନ୍] ମହାପ୍ରକାଶ

୭୪

Guitack, Saturday the 9th March 1929
ଦାଇହଳ ରେ ୨୭ ଲ ମନ୍ଦିର ସାଳ ଶତବିଦୀ

১০৭

କଲ୍ପିକତାରେ ମହାଯାଙ୍କୀ ଗିରିପଦାର

ଦିକ୍ଷିରୁ ଦେଖି ମହାପାଶାନ୍ତ କଲିତା
ଆସିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧୀ ଜୋନକାର ଅପରାଦିତା
କଲିତା ପ୍ରକାଶନ ପାର୍ଟିରେ ଗୋଟିଏ
କିମ୍ବା ସଙ୍କଳିତ ହେବାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ମହାପାଶାନ୍ତ ଯଥିରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନବ୍ୟାକ ବୋତିବାର ନିଧି ବଥ
ଥିଲା । ସେହିଦିନ କଲିତାର ପରିବାର
କଲିବିହାର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରାଦେଶିକ ବଂଗାରେ
କମିଟିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ୍ୟାନ କରିପାରିବା
ବାହୁଦିନ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ନେଟିବ
କାର କଲିଥିଲେ ଧେ-୫୨୨ ଘାଲିବ
୫ ଜନ୍ମଦ ସୁଇଧ ଅକ୍ଷୟ ୨୨ ଧାରାର କିମ୍ବା
ଉପଧାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ ପାର୍ଟିରେ
ଯେପରି ଧେ ବିଜ୍ଞାନ ଲୁହା ନ ପାଇନ୍ତି ।

ଶଥା ସମୟରେ ସଙ୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।
ସଙ୍ଗରେ କହିଲାଗଣୀର ଲୋକ ଯୋଗ-
ଦେଇଥିଲେ । ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ପ୍ରଦେଶିକ ବାଙ୍ଗଲେ
କମିଶିର ଜ୍ଞାନବଳ ଉପରେ ଏହି ନାମିଷ
ଲାଭର ଏକର ଅନାଦି ଅନାର୍ଥ କୁରୁତେଜି
ଖେପିଗଲା । ଏହାର ଫଳରେ ସଙ୍ଗରେ
ଏହେମେହ ପେନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ
ଏତେବେଳ ଶବ୍ଦାକଳ ପାର୍କରେ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର-
ଅରୁଦ୍ଧ ଅମୟନ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଶୁଭ୍ର
ଦୂରଶେଷର ବନ୍ଦୀ ସଙ୍ଗରେ ରାତ୍ରିକି
ହେବାନଶି ସମବେଳ ଜନତା ଭାବାନ୍ତି
କୁପର ପାଇଥିଲେ ଏହା ନେହିଏ କାରି
ସମୟକେ କାନା ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ବେ
ଳିନାକୁ ଦିନ ମୋହର ଦେଖାଇଥିଲେ ।
ଦେବ ଅରମ୍ଭ ଦେଖାଇ କେବେଳ ମନ୍ତ୍ରି,
ସୁଦର୍ଶନ ଧଳିବ କେବେଳ କମିଶିର, ଶର୍ମିଧୂର
କମିଶିର ଓ ଜଣା କୁଳର ଭାବୁପଦକର
ଆଏ ହୁଏରେ କଂଚିତଃ ନମିତର ସମାଦର
ଓ ମିଶ୍ର, ମେ, ଶି ସପ୍ତକ ସହି କରିବା
ପରମର୍ପ କରିଥିଲେ । ଏ ସମୟରେ ମହାଶୀ-
ଲଜ ଅମ ସାରିର ଘରସିକ ହେବାନ୍ତି
କାହୁଡ଼ି ଜନତା “ବିନୋମିକରମ” ଓ
“ମାନ୍ଦା ଶାକରମ ମଧ୍ୟ” ଶବ୍ଦରେ ବିପୁଳ

ମୁହଁଷଙ୍କରୁ, ତଥା ଏହି ଦଳ ସଜ୍ଜନ ଉପରେ ଯେ
ଯେ ଏଥାରେକୁ କୁଞ୍ଚାର କରିଲାଗଲେ ।
ତାହାରୁ ଯାଏ ଥିଲାର ଗାନ୍ଧୀ ଏହିତା
ପଢାନ ଦିଶୁଣିଲେ । ଏହି ବିନନ୍ଦା ଏହି
ବର୍ଷର ଏ ଜଟିଲତାରୁ କପରେ ଲାଗି
ଫଳାଫଳା ଦୋଷର ଦେଖିଲାବ କେବେଳ
କଥା ବହୁତମେ ଜାନ ଦେଇଲା
କୌଣସି କଥା ମନେ କଲେ । ଏହି ସମ୍ବୁଦ୍ଧ

ଜାର୍ମି କଳିବାପରେ ସମ୍ପଦ ପଦିବାଲୁଗାନେ
ଥାଏ ଯତନା ହୁବରେ କପ୍ପିତ ହେଉ-
ଥିଲେ । କଲିଛ ବୁଝ ବାଟିନ କଳିବାପାଇ
ମହାମ୍ବା ଗଲିବର ଅବେଦନ ଧଳିବେ
ସବୁର ଗହାତ୍ତି ଲୋକେ କଳିବାନାବିଧି
ଉପରକୁ ଫୋପାଇଥିଲେ । ମହାମାତାର
ନାହିଁ ଉପର ମାତ୍ର କୁଳରେ ଏକମେଳିତ
ମଧ୍ୟରେ ଶାର୍ଣ୍ଣ ଲିଗାଇବା କିମ୍ବା ଲକବ
ଦେଖିବେ ମଧ୍ୟ ରଘୁରେ ଆମ ପ୍ରଥମଙ୍କଳାରେ
ଶାର୍ଣ୍ଣ ଦିଇଯିଲେ । ଦେଖୁ ବିବାହ କୁଳା
ଚନ୍ଦା କଳ ତିମି ଓ ରଥର ସମୟରେ
କେତେବେଳେ କଣ କରିପ୍ରେସ୍‌ବୁ ପରିଷ ସର୍କାରୀ
ଓ ଜୀବତ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ୧୦୩୦ ବେଳ ସଂକ୍ଷି-
ପ୍ରକଳରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଉଥିବା ସେମାନେ
ପହଞ୍ଚିଲାପିତା ହୁବରେ ପାଇଲିଛି କିନ୍ତୁ
ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହେ ପରେ ସମୟ
ସୁରକ୍ଷା ଅଧି ଏକନା ପ୍ରକରଣ ଉପର୍ତ୍ତି
ହୋଇଥିଲେ । କୌଣସି ପରମ ଦେଶର
ପଶି ତାଳ ଫର୍ତ୍ତ ଲାଗିବାକୁ ନବିବେ
ଏହି ଦେହ ଦେହ ଦାତର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା
ଗାନ୍ଧୀ ତେଷ୍ଠାକରେ । ଏହାପରି ମୋକ-
ମଳିରେ କେତେବେଳେ ମାତ୍ରିଃ ମଧ୍ୟ କୋଇ
ଗାନ୍ଧୀତରୁ । ଏହାପରିଲବେ କିନି କେବେକାବେ
ହୋଇଥିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକାର । ଶ୍ରୀପାତ୍ର
ସର୍ବଜ୍ଞ ବାବୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ହୋଇଥିବାବେ
ପ୍ରକାଶ ।

ମହାମୃକୀ ଗ୍ରଂଥକାଳ

ବେଳମାନ ଦିନ ପଞ୍ଚାମୀମେହେ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ
ମନେ ଧାର୍ତ୍ତର ଘଟନାପରେ ମହିଷୁଲାଙ୍ଗ
ଏ ଦିନୀଯୁ ପାଦେଶିକ କଂପନୀର ନମୀଙ୍କ
ସମ୍ମାନର ଜ୍ଞାପନ ଜିରିବେଳର ଯେବେଳେ
ରତ୍ନ ପାଠାରିଲେ ଗୀତୋହିମୀ ଶ୍ରୀକିରଣ
ଏହାର ସାନ୍ଦର ଲାଲକା ସମ୍ମାନ ଥାର-
ନର ଏ ଧାରୀ ଅନୁମତିରେ ଚେଷ୍ଟାକାଳ
କାର୍ଯ୍ୟର ଦୟାତ୍ମକ ଓ ପରିତ୍ରା ଅବେଳା
ଅମାଲାନାର ମାଧ୍ୟମ ପ୍ରାକ୍ତର କିମ୍ବା
ପ୍ରାଚୀରେ ଅନ୍ତି ହଂପାଳ ଅପରାଧରେ
ଶିଖମାନର କରିଛୋଇଅପାଇ

ମୁଦ୍ରଣ କମିକର ସାହ ଇଲ୍ଲା
ଶେଷାଟ ସୁଧା ମହ ହଜାର ଦୂରରେ ପିର
ପଦାଶ ପରାମାନାକାରୀ କରିବାରେ ।
ମନ୍ତ୍ରମଳ ପ୍ରଥାପ କାରନ ସମ୍ବଲିବ
କମ୍ପୁନତ କରିବାକୁ ଅଶୀଭାବ କରିବାରେ ।
ଜାଗର ମନ୍ତ୍ରମଳରେଥିଲ କାରୀ ବିଭାଗ ଜାମା
ଖେତର ଛାତ୍ର ଦୂର ପଠିବ କରିବାରେ ।
କେତେବେଳେ କାହାର ଅନ୍ତରକ ପ୍ରଗମା ଜାମା

ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିବେ କଷ୍ଟ
ଦେବାକୁ ହେଉଛା କହନ୍ତିନାହିଁ । ସେଥିଥାରେ
ତଥାରେ ଲିଖେଇଲା କରିବାକୁ ସମୟ
ଦେଗଲା । ହେଁ ସମ୍ବଲରେ ଜୟତି ୩.୫.
ଗୋପନୀ, ପ୍ରାଚୀ ବ. ପି. ବନ୍ଦ, ଶିଳ୍ପୀ
ପ୍ରକଟଣକାରୀ, ନ୍ୟୂ, ଶିମୁତ୍ତ ଶର୍ମିତ୍ତୁ-୧୯
ପ୍ରକଟଣ ସହିତ ପରମଣ୍ଡଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ମୂଳରକ୍ଷା ପ୍ରକଟଣ କରିଲେ । ଟ ୨୫-୧୯
କ୍ଷତ୍ରିଯର ମୂଳରକ୍ଷା ପ୍ରକଟଣ ମହାଭାଗିତା
ପାଇଁ ପ୍ରତି କଥାପଥାରେ । ଶିମୁତ୍ତ କମଳ
ଶର୍ମା ଏବଂ ସମ୍ବଲ ପ୍ରକଟଣ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
ଥିଲେ କରିବାର ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାର୍ଗରେତ୍ତିରୁ
ଅସନ୍ତା କି ୧୨ ମିନିଟ୍‌ରେ ହେମନିକର ଦେଖି
ଦେବାର ଧାରିଥିଲା । ମହାଜନାର ଦିନ
ପାଇଁ ମହାଭାଗିତା ଦେଖିଲା ଯାବାକରି
ଅବୁନ୍ତି । ତେ ତା ଟ ୨୫ ରଙ୍ଗରେ ମୁଖୀ କରି
କରାକୁ ଦେଇଥିଲା । ଏ ମଧ୍ୟରେ
ଭାବରେ କାଳା ପ୍ରକଟଣ ମହାଭାଗିତା
ପାଇଁ ନିରାପତ୍ତାରେ ପରମାଦୟକାରୀ ସମ୍ବଲ
ପାଇଁ ଦେଇଥିଲା । ମୁଖୀରିଲା
ପଞ୍ଚଥିବେଳେ ଦେଇଲା । ଟ ୨୫ ରଙ୍ଗରେ ମା
ନ୍ତ୍ରଧୟରେ ରମ୍ଭ ଏ ସାମର୍ଦ୍ଦରେ ଦେଇଲା
ସମ୍ବଲ ହୋଇଥିଲା । ମାତୃଭାବେ ସାମାଜି
କ୍ଷାୟକର ସମସ୍ତ ଅସନ୍ତା ପ୍ରକଟଣରେ
ଥିଲେ, କାହିଁ ଗରବିଷ୍ଟ ପାଇଁ, କାହିଁ ଅଧିକ
ହିମ୍ବ ଅଧିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଲା କେବେ
ଥିଲେ । ଏ ସମ୍ବଲ ପରମାଦୟକାରୀ
ପ୍ରକଟଣ ମୁହଁକ ଦୋଷଥିଲା ।

ମହାମୁଖୀଙ୍କ ପତ୍ରବିନ୍ଦ

ବେଳୁକ ଦରଖାରେମନ୍ । ଗୋ
ଲ୍ଲେଟ ଅଧିକ ହେବାରୁ ମହାଶୀଳ
ଦରଖାରେମନ୍ । ତରପରୁ ଶରୀର
ଅଭିନନ୍ଦନ ଏହି ଦିଥିବେଳୁ ।

ଏ ମୋଲିମନ୍ଦରେ ଦୟତ୍ଵ କହେ
ଦେବାକାର ସ୍ଵର୍ଗପାଳିଟ ମଧ୍ୟ ତଥା
ମହାଦେଵ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପଢ଼ ଦେଖ
ଶୁଣିର ଦେଇପାରୁ ।

ମଧ୍ୟପୁରେଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟ

ଗତ ତାରିଖ ରାତ୍ରି ଦିନ ମଧ୍ୟକୁଳରେ
ଶର ଲଞ୍ଚକୁଣ୍ଡଳ ସଙ୍ଗରେ ମନୀଯାନ
ଦେଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ରେ ଧରିବାର
ଦୋଷଥିଲା ! ଶେଷରେ ହେଠ ଦିନ
ପିଲାତ୍ର ପ୍ରସରେ ୨୭ ୫ ଜାପନାର
୩୨ ଟି ଲେଟ ହେବାରୁ ଦେଶକାଳୀନ
ଦେଶର କାଳୀ ମନ୍ତ୍ରର ଅତିଥି
ଦୋଷରୁ !

ଅପ୍ରକାନ୍ତ କଟୋକ

ଅପଗାନମ୍ବାନର ମହେତ ଦୂର
ଆଜାର ଧରଣ କବନ୍ତି । ବାସୁଭାଖେକାଳ
ଅବ୍ଲୁ ଛଳମଳ । ଶକ୍ତିକେହିଲ ନାଦର
ଶୀଘ୍ର ଶଶୟ ଏହିବେଳୁ ପଠକମଳେ
କାଶ୍ମୀ । ସେ ଆଜାର ଅମାନ୍ମାକର କଣେ
ଫ୍ରାଙ୍ଗାମାଟ୍ର । ଅମର୍ଯ୍ୟ ପୁଣି ଅମର୍ଯ୍ୟମ
ପ୍ରାନ୍ତ ହିମକର ବୟାହମ ଲାଗ ଥେ
ଇତ୍ତଥ ତେବୁରେ ଲଜିଷ୍ଟରକାନ୍ତି ।
ଥେ ତଥା ଦୂର ଭାବେନୁମେହ ଯେଣେ
ଆରର ଉତ୍ତର ହେବେରି । ଧଳ ଧଳେ
ଚାନ୍ଦ ଥୁମ୍ଭର ମହାଯେଷର ତିବଳ ପ୍ରକାଶ
ଗୋଟି ବୋଷମ କହିପାଇ । ସେ ବ୍ୟାକ-
ଥେବାଦହ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବାର ମର୍ମମଳା-
ପଥ ହାତିଲାପତ୍ର । ନିର୍ମାନ ସଂବାଦ-
ମିଳେ ପାତାଖ କାନ୍ଦିବଲୋମାଜେ ଅମ-
ନୁଷ୍ଟକ ମହିଦୀ କବିତାର ପ୍ରକାଶ ଥିଲା ।
ଏହିମୟରେ ହତାତ କନରି କଠିଥିଲ
ବାପରିବନ୍ଦାର୍ଥ । ସଜିବେ ପରାମରିବ
ହୁଏ ପାତାଖ ପରି ଆମାର ପିଲାଙ୍କ
ଅଧିକାର ଦିନରକୁ । କେବଳେ ନାଥିଲ-
ାକୁ କାନ୍ଦାଦିର ନେବାପାଇଁ ପମକୁ
ବାଜ ପଥର ନାହା ପ୍ରକାଶରେ ତେବେ-
ନାହାରଥିଲା । ଲାଦାହାଣୀ ରତ୍ନବାତ୍ର
ପାତର କବରିବ କେବଳ ଶବ୍ଦ ପରିବୁକ
ହୋଇପାଇବ ଯେବାପରି କନ୍ଦିଲାପାଇବା

ଏମ୍ପରି ହେ ତେଣୁଳାମାନ ଦିଗେ
ଲେଖାଲୁବକ ସବୁ ଅତିଶୀଘ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା
ଦିକ୍ଷାର ପ୍ରତିକର୍ମମାନଙ୍କ ସହି ଧରନ
ଲାଗ ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କରି ବା ବାରୁଦିଲାକୁ ଧରୁଥିଲେ କ
ପରିଚାର ହେ ଅତିକାନ୍ତ ଶିଖାପରି ଡିବି
କରିବାକୁ ପଢ଼ିବ ପରିବାର । କିମ୍ବା କାନ୍ଦିବ
ଜିନିଜ ଉତ୍ସମ୍ଭବ କିମ୍ବା ଅଗରେ ନୃତ୍ୟାନ୍ତର
କରିଛେ । ଏଣେ ଯାଇ ଆମେବକାମ ଦୟାରେ
ଗୋଟିଏହାର ପରିଚାର ଖୋଲୁ କରିବିଲା
ଅନ୍ତର୍ବାସ ସର୍ବକଳାତ୍ମକମାନଙ୍କ ପରିଚାର
ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଭିନ୍ନ । ମେଣ୍ଡାଖର ମାନ୍ଦି
ଛା ଏ ହିନ୍ଦେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରକଳ୍ପ
କେନେଥାଲ୍ ଜୀବନରେ ଅମ୍ବଲାକ୍ଷମ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରବନକୁ ପ୍ରମାଣ ଅବସ୍ଥା । ଏମ୍ପରି
ଅପାରାକ୍ଷମ ପାତ୍ର କୁଦାନକୁ ବୁଝିବାରେ
ପରିଚାର ପରିଚାର ଅଭିନ୍ନ । ଅତିରି
ଗାଲ ପ୍ରକଳ୍ପ ମୁଣ୍ଡ ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ
ଗାହାର ପେଣେଇ ନ ହେଉଛା ପରିଚାର
ହେବା ଶବ୍ଦରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

ପରମେସ୍ମନେ ଭାବ କିମ୍ବା କାହାର ଧରା-
କିମ୍ବା ପଥର ଏଣେଣେ ଛପରୋଣୀ
ବାରଟାମିକ କିମ୍ବା ଦେଖି କାହାରୁ କାହାରାଥ
କିମ୍ବା ପରମେସ୍ମନେ ଏଣେ ତାହା ନିର୍ମିଷ
ଆଶ୍ରମ କରିବାକୁ—

ଦେବକରେ ଜିଲ୍ଲା ୧୯.୮, ଖୁଲ୍ଲା
ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୫, ମଧ୍ୟ ଜାପାନୀ
ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, ଏର୍ବାଲକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ତାବାଳ
୧୫.୫, ରକ୍ଷଣ ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ
୧୫.୫, ଭାରୋଦ, ଭାରରେ ଜିଲ୍ଲା
୧୫.୦; ଛୋଟା ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ
୧୫.୫, ମଧ୍ୟ ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୫,
କର୍ବା ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୫, ବବଳ
ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୫, ମଧ୍ୟକରେ ଜିଲ୍ଲା
୧୫.୦, ଛୋଟା ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦,
ମଧ୍ୟ ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, କର୍ବା
ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, କର୍ବା ଜାପାନୀ
ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, କର୍ବାରେ ଜିଲ୍ଲା ୧୫.୦
ହୁନ୍ଦା ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, ମଧ୍ୟ
ଜାପାନୀ ଉତ୍ତାବାଳ ୧୫.୦, ମଧ୍ୟ ଜାପାନୀ

କରୁଥିବା କାହିଁମୁଁ ଦୟାଗଲ ୨୫୦, ଲକ୍ଷଣ
କାହିଁମୁଁ ଦୟାଗଲ ୧୦, ଅଧିକ କେତେକ
ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟାକୀ କରନ୍ତି ତାହାକା
ମୁକ୍ତା ସ୍ଵାଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

ମଧ୍ୟରେ ଶେଷାରୁ ୫୦ କିଲାମ୍ ଲେଖ
ଅମ୍ବାର ଉଚ୍ଚତାରେ ମନ୍ଦିର ପାଇଥିଲେଣ୍ଡି
ପନ୍ଦିତ ସେବକ ହମ୍ମର ମୟୋରେ ଫେରି
ଆଏ ।

19

46180

ଭାବ କାଳ ଧ୍ୟାନିକା

ପାରକୁଦର ପ୍ରକାଶକର ଜଳଣ
ବିଗାରଗା ବିମନେ ଚେଷ୍ଟା ହେଉଥିଲୁ ତ
ନା ଏ ପଣ୍ଡିତ ଜଗରତ ମିଶ୍ର ପରୁଷବାବୁ
ରହଣ୍ୟମଣ୍ଡଳ ତେସ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି କୋଇ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେଲେ ।

କରୁ ହରେରୁଷ୍ଟ ମହାକାଶକୁ ତିରୁ-
କରେ ଫେରୁ ମନ୍ଦିରମୁଖ ଚଢ଼ିଅଛି ତାହା
କରୁବ ତଥା ହମଣେ ପାରବେବଳୁ
ଜଣେ ଶେଷକୁ ମାନ୍ଦେଖ କାହାକୁ ଗଲେ-
ବାବୁ ନନ୍ଦ କିମ୍ବାର ଦାର ଧୂରବାବୁ
ରଦ୍ଧିତେଜି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଜଣେ ପଢ଼-
ଦର୍ଶୀ ବିଦୃତକାନ୍ତିକାରୀ ମେତାମନୀର
ମୁରୁ ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ କାହା ମୋହ-
ନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶକାଳୁ ବଲ୍ଲଚର ଧ୍ୟାନସମ୍ପଦ ଏହାମା

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଶାର ଜଣେ ଯତକ ବାବୁ ସଖାଧାମ କାହିଁ ଓଡ଼ିଶା ଜୀବକାଳ କଲ୍ପନା ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଆମ୍ବା କର ଚର୍ମମାନ ଓଡ଼ିଶାର ଜାଗା ପ୍ଲାନରେ ଦୟା ବିଷେଷତ ଶୁଦ୍ଧିମାନରେ ତାତ୍କାଳିକ ଅନୁରାତିତ ଏତିର କେତେବେଳ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ବସନ୍ତ ଦେହରେ ଗାଁ

ବିଷୟ ଅମ୍ବେଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଳ୍ପକାଳ
ଥର ପ୍ରଧାନ କରିଲୁ । ପୁଅଶର ଯେତେ
ପ୍ରକାର ସମ୍ବଦ ଏହି କରୁଥିଲେ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ
ସମ୍ବାଦପାତ୍ର ଥାଇ ମୂର୍ଖଗାନ୍ଧାର । ରାତ୍ରାବିରାମ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପର କେତେବେଳେ ସାହୁର ସବୁଙ୍କ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ତଥେଲେ ସ୍ଵରକ, ତରୁଣ ଏ
ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳ୍ପାଧିକ ପରିମାଣରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିବଳ ହୋଇପାରିବାକ । ସମ୍ବନ୍ଧ କରି

କରନ୍ତିର ଚାହୁଁ କରିଗାନ୍ତି କହାଇର କୀଟ କଟାଇନ୍ତି । ଶୋଭାମ ଧରି କିନ୍ତୁ
ଧଳକାନ୍ତି ଦେଉସିଲେ କେ ଦେଖିବ ପ୍ରକାଶ
ଅର୍ଥାତି ଜଳି ତାଣୀ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ॥
ମୋଟିଏ ସର୍ବତ ପାଠ ଗଠନର ସମେତକୁ
ଅର୍ଥକୁ କର ପାଇଲେ । ତହାର ମଧ୍ୟ-
ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇବା ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁରୁଷର
କେବିଅଛି । ତାହାର ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟରୁ
ଏ ଗୋଟି ଦୂର ଦେଖାଯା । ଏହି ଶକ ଶୁଭକ
ଦେଖିବାର “କରନ୍ତି ପେହାର” କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ଅନୁଭବ
ବିଷୟ କିମେଶରେ କାହାର ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର
ଦେଇଗି । ଦୁଃଖର କିଷ୍ଯୁ ଧମ୍ବମାନଙ୍କ
ତେଣାରେ ପଥୋତା ଏହି କୁଠ ଏପଣ୍ଡି
ଏ ମାତ୍ର ପରିବାରି ।

ଅନୁମାନଙ୍କର ପଳିତ କୋମହୋକୟ ଗୋଟିଏ ହର୍ଦୀର ଫାଁଟ ଉପରେ । ତାଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାର ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପ୍ଲଟର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ହୁଅର ପଥର ତାଙ୍କର ଦି

କିମ୍ବା ଉତ୍ସର୍ଗରେତ୍ରେ ଜୀବତ ବାହିକା କରୁ

ତୋରାତ୍ମକ ନୃତ୍ୟର ଗୀତାରୁ
କୁମୁଦପଦେଶ ଜେହିଏ ଦସ୍ତାରୁ
ବସ୍ତାତ୍ ପଦ୍ମରୂପା, କେହି ପୋହେ ମରବର
ଜାହିଦେଶାତ୍ ମହିର ଧରି ଯାଚାରୁ
ମୁହଁଲା ଅନ୍ତରାଳ ହେଲ ମେହି ରାମା
ହରେ ପ୍ରାନେ ପ୍ରାନେ ଦଳାପେତ କାହାତ୍-
ଦ୍ଵୀପାଳନାର କରୁପଥମାନେ ଦଳରେ
ଦେବପରିବର୍ତ୍ତ : ଦେମାନେ ଦେହର୍ତ୍ତ ଏହି
ଅମୃତାକଟକ ଅର୍ଥର କରି ବହାମ,
ଦେଖେ ଏହି ପ୍ରାଣେ ସଂବନ୍ଧାବିମେଳନ
ଅଭିନ ଏହି ହରେ ଜାହିମା ତହ ଦସ-
ଶାରିଅଛି । ମହି ପ୍ରାପ୍ତା ଅକଳାନିର-
ନିହେ । ଏହା କରୁକାଳର ଭାଗ୍ରା, କରା-
ରିତ ଏହି ଦସ୍ତାରେ ଜାହି, ରହି ଆଗାମ
ଫୁଲ କରୁଥିଲ ୫୦° ଦେବଲ କେବେ
ଦେବମହିନେ ପ୍ରାଣେ ମୋତ ଦେବା
କାହାତ୍, ଦୁଇର ଅମ୍ବର କେବେ

ପାଦାର କଳ ତ ପାଦା ଉଦୟମୁକ୍ତ ତା
କିନ୍ତୁ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରକା ଦେ
ଖୁଣ୍ଡାଶ୍ରମରୁ ଶିଳାର ବିଶେଷ ଅପ୍ରଦୀ
ହୋଇଥାଏ । ତାହାରୁଙ୍କା ମନ୍ଦିରାଧାରରୁ
ମଧ୍ୟ ବ୍ରଦ୍ଧାଶ୍ରମରୁଙ୍କା ହେଉଥାଏହି । ବେଳେ ରାତ୍ରି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ରଦ୍ଧାଶ୍ରମ, ଯେହି ପରି ସମ୍ମାନ
ଚାଲା ଦିଗ୍ଭାଗରୁ । ବାପକୁମଣ୍ଡି ପରିମାଣ
ଦର୍ଶନାଳ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠାନ କରୁଥାଏ । କହି କି
କିମ୍ବା ଧୋର ବସ୍ତ୍ରାବନ କରୁଥାଏ । ଧନ
ଜାହର ଧୂତି । ଯମେଶ୍ଵରେ ଏହିତ ତାର
ଏହି ଅନ୍ତର୍ଧାଳେ ପ୍ରମାଣମାନରୁର ଦୂର
ଅକ୍ରମନ କରୁଥାଏ । ଯମେଶ୍ଵରୁ ଶାରୀରକ
ପ୍ରସାଦରୁ ପ୍ରସାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ସନ୍ଧରିଧାର
ଦେଖାଇ କରୁଥିଲେ ଯେହିପରି କାହିଁ
ବାହାର କମ୍ପେବସ କରିଦେବେ ।

ଶାର୍ମିଳା ପାତ୍ର- ସାଇମନ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଶାତ ତା ୧୫ ରଖିବନ ସାଇମନ
କର୍ପରେ କାହିଁଥିବାରେ ପଢ଼ିବାକୁ
ଦରଖାର ପଞ୍ଚମ ବସନ୍ତରେ ଅଧିକାରୀ
ଛିଲିଏ କରାଗନ୍ତି ଦେଇବଳ । କର୍ଣ୍ଣ
କାରାଦଳ କର୍ଜନ ଆଯୋଜନ ପଥେ
ଛବରେ ବସିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କାରୀ
ଉତ୍ତାର “ସାଇମନ ପେଟିଶନ୍” ସବୁରେ
ମୋର ଦେଇଥିଲେ । କର୍ଜନ ସମ୍ମ
ଦୋବିତଳ ୧୬ ଏଥରେ ପାଇଁ ଗାନ୍ଧି
ଦିଲାଇ କୈତ ଯେମ ଦେଇଥିଲେ ।

କନ୍ତୁପୁରଟେ

ଶେଷ ପଦ କବିତା

ଗତ ତା ୧୭ ରହିଥିଲ ପ୍ରକୃତ୍ସରବେ
କାହାର ପଢ଼ିଥିଲେ ସର ହୋଇ ଦିନଦେଖି
କୁଳା ଶୋଭାଯିତ ଗୋଲି କଣ୍ଠାକିମ୍ବେ
କମିଟିର ସଂପାଦକ ଗରୁ ନିଜଙ୍କର ପଢ଼ି
କାନ୍ଦିକ ଦେଖିଲା ଦେଇଥିଲେ । ତକୁବୁ
ଏଠାରେ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋରହିଲା
ଏହି ଅନ୍ତଦେଶୋଗ ଅନ୍ତରକନର ପ୍ରଥମା
ଦସ୍ତରେ ବିଲୁପ୍ତ କୁଳା ମଧ୍ୟ ଶୋଭାଯିତରେଣା
ନିଜ ଦେଇଲ ଉଚ୍ଛବିକାଳ କିମ୍ବ
ମନ୍ଦିରେ, ଟାର୍କିଲ ଥିଲ ମାନ୍ଦିରେକି-
ଓ ପୁରୀର କେବଳ ଅଦେହର ପ୍ରାୟ
୩୦ କର ବନଶ୍ଵରରେ ଦେ ସେଠାରୁ
ଅପା ବାହାର ଅଧିକ ପରାବରତ କାହା-
କରିଲ ଜିମି ତଥାର କହି ପେଠାରେ
କିମ୍ବନ୍ତୁମା ଶୋଭାର ନିଜକୁଳ ବାହାର
ମନାକଲେ ଏବ ପେଠାରେ ସବୁକଲେ
ତାହାର କୌଣସି ଅପରି ନ ହୁବାର
ପ୍ରତାପକଲେ । ଯଥା ସମୟରେ ସବୁହେଲ
ଏହି କରିଲାନ କାହୁ ଓ ମୁଣ୍ଡପିଲାଳୁ
ତେମ୍ବାମୟାକ ପାଇଁ ଦେଇଲାମ ସରଚିତ
କଂପ୍ରେସ କାର୍ତ୍ତିକା ସମ୍ମର ରେବୀରାଣ ଏ
ଅଲାନ ଅମାନ୍ତ ନ ଦରିଗାରୁ ମହାସମ୍ମର-
ନର ଉଷତେଶ କଥା କୁଣ୍ଡାଳ ଦେଇଥିଲେ,
ମହାସମ୍ମର ଦିନର ପୁରିକ ଥିଲାହେଲେ
ସରକାରର ରହୁ ଗାସ କିମି ଉପରେ
ଦିବେଶୀ କୁଳା ନ ଶୋଭାର ପ୍ରିୟହେଲ
ସବୁରେ ସମ୍ପଦ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କର ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଲ କଥା କରିଲ ଅଧିକର ଅଧିକର
ଏତାରେ କହେଶୀ କୁଳା ଶୋଭାଯାତ୍ରା ।

ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ ମେଲ୍ ବିରାଗ

ବାରେଷ୍ଟ କଥାର ଛୁପିଥିଲେ ରାଜା
ନିର୍ବଚନାକଳିତ ବପନ ଉଦ୍‌ଦେଶ

ବିଜ୍ଞାନ କାଳୀ ପତ୍ର

ପଞ୍ଚମ ଶେଷାବେଳେମ୍ବାନେ ଦସ୍ତିର ନାମ
ଠ ପୁନା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରି ଯାଏଥିଲେଟି, ମହା
ଅକ୍ଷ ଅକ୍ଷ ହୁଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାରୀ
ଶୁଭତାରୀ ଜ୍ଞାନାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବା ପରମୋ ଏ,
ବିଷୟରେ ଜାଇଥାଇ, ବିପା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ,
କଟ୍ଟି, ପୁନାରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାର ଥିଲା
ଖେଳିଯାଇଲେ ଶ୍ରୀର ଗାନ୍ଧି ତେବେ ଉଦୟକାନ୍ତ
ଅଛ ମଧ୍ୟ ଓହାରୀ କେବଳମୁହଁ ଅନ୍ତରେ
ପଦ୍ମବିଷୟ ସେହିବେଳେ ପ୍ରେସର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । <ଠାକୁର କ୍ଷେତ୍ରାଳୀ ଘାୟାନ୍ତରା
ବେଳଜ ପୁନରଗ୍ରାନ୍ତି ହୁଏ ପଥର ପରାମର୍ଶ
ଅଛ, ଭାବର ବିଦ୍ୟା ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ବିର୍ଦ୍ଦି ଓ ପ୍ରତିକାର ଅବଶ୍ୟକ
କାହାରେ ଏଣ ନାହିଁରେ ପାରିବେ ।

ଶାପୁର୍ବିଲ ୯

The Other Dinosaurs

{ ଶାର୍କ୍‌ଲେ ଦୁଇ ମହିନେ ଟ ୫୯
ଛବିଣ୍ଡି ଟ ୧୯

ମୁଖ୍ୟାବଦୀ—ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟ ମହାନ୍ତି

୧୬୪

Cuttack, Saturday the 30th March 1929

ରେଖା କେ ୧୨ ମ ପରି ୧୦୦୦ ସାବ୍ଦ ଜାଗତର

七
九

ମହାମ୍ବାଜୀ କେ ବିଗାର

ଶିତକ ପୁଷ୍ପରାଇ ଦିନ ଲାଜକାର
କାଳୀ ସ୍ଥାନରେ ଶାନ୍ତିକାହୀନ ଓ ଅନେକ-
ଲୋକଙ୍କ ଟିରପଥର ବନ୍ଧୁତାକାହୀନ ।
କେବଳ ଉଚ୍ଛବିତରେ ନୁହେଁ ସ୍ଵରତ୍ନ
କାଳୀ ପ୍ରାକରର ଏହି ପଢ଼ିବା ସମେତକାହୀନ
ଯେଉଁ ମନକୁ ପିରଦରାର ବନ୍ଦଗାତ୍ରକୁ ।
ଯେମାନଙ୍କୁ କମ୍ପିତାକୁ ପରେବାର ସମେ-
ତରେ ୧୫(କ) ଘାସ ଅନ୍ତରେରେ ଗିରିଧା-
ରାର ବ୍ୟାପକାକ୍ଷର । ଏହି କେତ୍ତିବ୍ୟାପକ
କାଳିକାର ସମ୍ଭାବନା କୁଣ୍ଡାଳୀ ଶିଖିବା
କୁଣ୍ଡାଳୀ ଦେଖା ସବୁକାଳ ।

— 1 —

四

ବ୍ୟୋମର ମହାଦୂତ ଗାନ୍ଧୀ

ଉଚ୍ଚ କାଳ ଦାର୍ଶିକା

୩୫ ଟି. ୩୦ ରିଗ୍ ଶଳିକାର

ସାମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଶାରୀ

ମନ୍ଦିର-ଅଟା ଓ ସତ୍ତା—ଅମୃତନାଳୀ
ଶୁଦ୍ଧିକ ପ୍ରଥାଳା ଅହାର ହେଲେହେଁ ଜଳଶିଶ
ଥକାଏ ମନ୍ଦିର-ଅଟା ଓ ହୁକ ବ୍ୟବହାର କରୁଁ
ମନ୍ଦିର ଅଟା ଓ ସତ୍ତା ଏବମୟଶୁଦ୍ଧିକ ଅବୋଧ
ଅଧିକ ଗୁଣିତର । ପେର୍ସିମଲେ ବରବର
ଏହିମତ୍ତୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାର ମେମାନରେ
ଶାଶ୍ଵତରେଣ ଓ ଶତର୍ଣ୍ଣ ସୁନ୍ଦରିଛେଜୀବାନଙ୍କ
ଅବେଳା ଅଧିକ ଉପର ।

ଅଟା, ମନ୍ଦିରକା ଓ ସୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ
ଜଳମରଦାରେ “ଭାଲୁଟାନିନ” ନଥାଏ ।
ଦେଉଠାରୁ ଖୁବିଧା ଓ ସୁନ୍ଦର । ଅନେକ
ଫଳଗୁ ଲୋକେ ପଦାଥର ଶୋଭାରେ ଦୂର
କେତେ କ'ଣ କରିଯାଉଥିଲେ । ସେହିପରି
ମା ମନ୍ଦିରଦାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଛେବର ଦୁଃ
ଖେତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁ ଅବର କରୁଥିଲେ ।
ଦର୍ଶନକ ଦସ୍ତାରେ ଜଣଗଳ ପେଞ୍ଚରେ
“ଭାଲୁଟାନିନ” ଆଗର । ତରବେ ଦେଖା-
ଅଟା ଖେତରାର ଦସ୍ତା କବ ତିଥେଯୁ ।
ମଧ୍ୟରଙ୍ଗରେ କେବାନ୍ତ ଏ ମର୍ମାଥିରମାନେ
ମନ୍ଦିର ବିହିୟ କରିବ, ନ ସି ନିଜପରେ
କଳ ଉଚିତ ଯୀତେରମାନେ ଗଢ଼ିବ କେଷ
ଯେଉଁ ଅଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ଦେଖାଇ ଯେତୁ
ଅଟା ଉଚିତ ଜାଦ୍ୟ ସକାଶେ କଥିବାର
କହିବୁ ।

ପୁରେ “ପ୍ରୋକ୍ଟ” ସାବଧାର୍
ଗଣେଇ ଆଏ । ସମ୍ମରତାର ଛେନି-
ଆଏ ମର୍ଦ୍ଦ ସଙ୍ଗରେ ତଥପେଣ ଅଧିକ
“ପ୍ରୋକ୍ଟ” ପଢାର୍ଥ ଆଏ । ସୁର୍ଖ ପହଞ୍ଚରେ
ପରିମାଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଜାର ଗୁଡ଼ ବା ସନନ୍ଦ ରୂପି ଆଜାବା
କାହାମୟେ । କୁଟି ଓ ଧୂର ବା କୁତି ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଦ ଏହି ଦୟ ସୁଖ ବା କୁତି ଯୁଦ୍ଧରେ
ପରିଚକୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଭାବା ଚୁଣ୍ଡରି
ସବୁରେ ପଣ୍ଡପାଇ ହୋଇଥିଲେନାହାଁ ।
କାହାରୁଚି ଅପେକ୍ଷା ପର୍ଦ୍ଦିଲୀଙ୍କ ଅନ୍ତର ସତ-
ରେ ପରିଶାଳ ହୋଇପାରେ ।

ମଦ୍ମନର କୁଣ୍ଡରେ “ଜୀଳଟାମିଳ”
ଏବାର୍ଥ ସଥେଷୁ ପରିମାଳରେ ଆଏ । ଅକଥ-
ମାତ୍ରର ଅଳ୍ପ ସନ୍ଦେଶରେ ଶୁଣ ଜୁଣ୍ଡି-
ନ୍ଦିବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଭାଲୁ-ଦୁରେ କୋଣସାହାରୁ ତ୍ରୁଟିଭାଲ ଅଳ୍ପ
ଦିନ୍ଦୁସ୍ଥ ଲାବନ୍ୟ । ଭାଲୁରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପର-
ମାରଦେ “ଅଭିଜାତେ” ପରାର୍ଥ ଥିଲା ।
ତାଙ୍କରେ କୁହଳ ହରଳ, ମୂଳ, ମଧ୍ୟର
ଧର୍ମବିଗନ୍ଧାବେଳେ କହିବ “ଅଭିଜାତିନ୍ଦିନ”
ଏହାର ବକ୍ତ୍ଵିପ୍ରାୟ ହୁଏ । ତେଣୁ ପ୍ରମାତା
ପେରିବ ତୋର ରଜାର ମାଳାହେଲେ ଅବ-
ତାମେ ଅଛୁ ଅଛୁ ଜଳଶିଖ ଭୁବେ କାହା-
ହାର କହିଯାଏ କାହାହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
ଯାମ୍ବାର ଭଲବ ହୋଇପାରେ । ମାତ୍ର ଏକ
ମଧ୍ୟରେ “ହୋଇନ” ପରାର୍ଥ ବଢ଼ୁମ୍ଭ-
ମାରଦେ ଥାଏ । ଯହିରେ “ହୋଇନ”
କେବିଥିର ଲାହା ଧରିବିବେ ପରିପାଳକ କୁବା
କେବଳ ମୂଳ ଓ ମଧ୍ୟର ସହିତରେ ପରିପାଳ
ହୋଇପାରେ । ଏକାଲରେ ପଞ୍ଚକଳାଶୀଲୁ
ପରାର୍ଥ ଦେଖିଥାଏ ଏବୁ ତରକ କାନ୍ଦିବେ
କରନ୍ତି କିମ୍ବା ପରାର୍ଥ କେବିଅବେ । ତରକ

କିମ୍ବା ସହାଯେ ଏଥିର ଦୂରାଗ୍, ତାହା
ଗେଲେ ମଧ୍ୟ ରେ ଛାଇରେ ଆଶି ରଖିମୁ-
ହୁଏ କେବ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ପଦପା-
ଦେବାରୁ କଷ୍ଟ ହେବ ହୁଏ ।

ଜୀବିତ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ । ତାହା
ଏକଦେବା ଉପରି । ପୂର୍ବ କର୍ମଶଳ୍ଲ ଦେଖି
କରନ୍ତିଥା ତାଙ୍କ ଅତି ଅଭିଭାବିତ
ତାହା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଯେଉଁ ପରିପାଳି ମଧ୍ୟ
ହେବାର । ସେବାର ଜାଗରୁ “ପ୍ରୋଟିନ”
ପଦର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହଜାରେ ସଂଗ୍ରହ
କୋଣାର୍କରେ ।

ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଓ ତମ ଅପେକ୍ଷା କାଳିଗୋ
ଅଧିକ “ପ୍ରେଟିଲ” ଥାଏ । ସେଇମନ୍ଦେ
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଛାଇନ ନ କରନ୍ତି ବେ
ସେଇମନ୍ଦେ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଅଧିକ ଗାନ୍ଧାବକୁ
କାହିଁ ସେବନ କର ତାର ଯୁଧେତ୍ତି ପହି
ମାରିବା ବିଦ୍ୟାରବଳେ ସି ଅନ୍ତର
ଦୂର ହୋଇଗାଇବ ।

ପ୍ରଦେଶକ ଜାତିର ଅମ୍ବେଗାରେ
ଅନେକ ସୁଷ୍ଠର ପରାମର୍ଶ ଅଛାଇ ଅନ୍ତରେ
ଦିନ ଦିନ ଉଚ୍ଛଵି : ପ୍ରସ୍ତରରେ ଅନେକଙ୍କାଳୀଏ
ଉତ୍ତରର ଲିଖିବ ହେ ଏହି ଅଧିକ ଅଧିକ ବନ୍ଦ
ବିଶେଷ ସଂକଳନ ଅଛାଇ । ଯମେମାଟିରେ
କହି ଏହି ପମ୍ବୁରେ ଭାଙ୍ଗି ନାହିଁ । ସବୁ
ବ୍ୟାପ୍ତି ଦେବାନ୍ତରେ ହେବ ବ୍ୟାପ୍ତି ରେ ମାତ୍ରରେ
ଆରପଦାର୍ଥ ପରି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ପଥବୁନ୍ତରରେ
ଧାରକେ ପଠିଷ୍ଠ ସାରପଦାର୍ଥ ପଦମାନାନ୍ତର
ରେ ଶ୍ରୀମାନେ ଶାଇପାନବେ । କଣେ କ୍ରମ
ପରି ପ୍ରକାଶକ ପିଲାକେ ପୁଷ୍ଟ କା କାହିଁ
କି ମହନଦେଶର ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ମିଳିବା
ପରିଚର୍ଚରେ ରଜା ପୋଲ ବା ରଜା ପୁରୁଷ
ଅତି ଅକ୍ଷୟପିମାଣର ଅର୍ଥର ଅଧିକରଣ
କ୍ଲାବ ଆଏ ଭାବା ଭାବାର ମୁହଁଥ ଭାବର
ପରେ ସଫେରୁ ମାତ୍ରାଯା କବିତାରକ । ତାମି
ପରିମାଣ ହତକରେ ବଢ଼ିଯାଇପାରିବ ।

ତାରିଖେ କାଳା ପ୍ରକାଶ ଆଦି
ପଦାର୍ଥ ଅମୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ତୁତହୃଦ
ଚିହ୍ନରେ ଅନେକ ପଠା ହୁଏ । ଯୋଗୀ
ମନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରସରିତ ମଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ
କେତେ ପ୍ରକାଶ ଜୀବନ ଚମ୍ପାର କବନ୍ତି
ଅଛିକାଲିକ ଅନେକପ୍ରାୟ ଅନେକନା
ଦୟାକୁ ସେବନ୍ତକ ସନ୍ଧାର ଦେଗା ଯାଏନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାବଧାର୍ଣ୍ଣ ଆଏ

ଶ୍ରୀମାନ୍ତକର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶେଷ
ବୃଥାର ଯୁଗୋଳଙ୍କ ଏବଂ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇ ଜୀବନାନ୍ତର ହାତରେ କଷାୟାରୁଣ୍ୟ
ଅଭିଷଳ୍ପ ବ୍ୟୁତରେ ଧେମାନ୍ତକର ମନ
ପାତ୍ରରେ ଖାଦ୍ୟର ହିଂସାତ୍ମକ ବ୍ୟବହାର
କଷାୟାରୁଣ୍ୟାବିରାମ ।

କାନ୍ତିଲିଙ୍ଗର ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରସର (ଅମ୍ବା)

କଟକ ବେଳାଞ୍ଚମୁଁ ପଞ୍ଜୀସନ ଆଇ
ପଦୀତ୍ର ଯୋଗାଗାଢି ଯିରା ମନା ହୋଇ
ଅବରୁ ସବ ସଧାରଣକର ଲିପି ଅଭ୍ୟାସ
ହେଉଥିବା ହେଠିଲା ମନ୍ଦୀରମେଣ୍ଡର ଦୂର
ଅଭିନ୍ନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପାଖିତ ଲାଜ
ପକ ଦୀପ୍ତ କେବଳ ବୃଦ୍ଧି ପରିପରାପର
ପରିମ୍ବମେକ ଯେଉଁ କଲାବ ବେଶେ
ତାହା ଅବୀ ସନ୍ଦେଶନଳକ ପ୍ରତିକ୍ରି
ଯାଦ ହେଲେ ଯେଉଁ ଭାବର କେବେ
ବୋଲ୍ଦ୍ବୁଦ୍ଧ ତାହା ପ୍ରାଣମୁଁ କର୍ମବୁଦ୍ଧମାତ୍ର
କରିବ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ କରିବି—ଯେଉଁ
ଫୁଲୁମ୍ବର ଗାତ୍ର ସିନା ମନା ପ୍ରାଣଅନ୍ତର
ଜିବ ମାତ୍ର କରିବ ସମ୍ମେ ପରାମର୍ଶ

ଶ୍ରେଣୀ ମାଟ୍ଟିର ହେ ଫୁଲଙ୍କ ଦେଇଅଛି
ନାଲୁମାତ୍ର ମାତ୍ର ତାପିରଙ୍ଗରେ ବେଳୁ
ଜାହିହେଲ । ଧରଦାନାନ୍ତିନ ଧୀ ଲୋ
ମନବ ଗଠିବୁ ଡେଖିଲ ଧାଇକ ଧର
ବୁଦ୍ଧମାନ୍ତିନ କହିଅଛି ବ କାହିଁ, ଏହା
ଉଦ୍‌ବରବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ କଣ୍ଠରେ ଯେ
ଠାରେ ଜାଫ ରହୁଥିଲୁ ସେ ପୁନଃ ଧା
ଠାରୁ ହେବି ହୁଏ ନାହିଁ । କେତେକବେ
ସବକାଶ କର୍ମବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷ୍ଣୁ
ଅଭି ରହିଥିବା କଥା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗ

କଳେ ଏହି ଶୈଖରେ କହିଲେ ଏକଷୟୁ
ଦ୍ଵୀପି ପତିକାର ହେଉଥାଇବ ନ ନ
ଗଢ଼ିଲେଣ୍ଠ ଏକଷୟୁରେ ତତ୍ତ୍ଵ କହିଅଛି

ଅନ୍ୟକୁ ସମ୍ପଦ ଯେ ଏହି ଆଜେ
ଲିଙ୍ଗରେ ସେଥିନରେ ତୋଡ଼ାଗ
ଶୁଣ ହୋଇଅଛି । ଚେଲକାଟ ଉପରେ
କେବ ପିଶିଖି କେବେ ଏପରି ଦେଇବ
ଅଟକ ହୋଇ ନ ସ୍ଥଳ । କଣେ ଏ
କେବୁଳ ଫାକିଟ ଏପରି ଟାଟିଏ ଦୂ
ବେଳ ସବ୍ୟାଧାରନାୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦଶ କ
ମଳେ । ଦେ ଦୁନୁମ ରହୁଛ ହେବ । ଗ
ମେଣ୍ଡଲ୍ ଧନ୍ୟକାଳ ଦେଉଅଛୁ
ଅନେଇ ଶୁଣିଏ ଗାଢ଼ିଗାଲ୍ ପାଠକ ପା
ବା ପ୍ରିମେରୁଙ୍କ ନାମ ଗୃହ ପଢ଼ିବୁ
ନେବାକୁ ଧେମନଙ୍କ କାମରେ ମୋକା
ଦାସର ହୋଇ ଦେମନଙ୍କୁ କରନ୍ତି
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ନାମାନା ପ୍ରେ
ନ ଦେଇବ ନନ୍ଦ ପନ୍ଦିମ୍ବ ହେବ ।

ମଠର ଲବି ଚାଲିବା ଏକ ବନ୍ଦବ;
ବାହିନୀର ଜ୍ଞାନ ମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ର ଘଷି
ତି ଦୁର୍ବଳ ହେଉଥିଲ ଯେବାକି ବାହିନୀ
ଶକ୍ତି ପହାଗନ ଓ ଟ୍ରେଟ କରିବିଲା
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନେକ ପୃଷ୍ଠା ପଢ଼ି
ଥିଲେ । ଜଣଶ୍ରୀକଣ୍ଠାଙ୍କ ଉତ୍ସବରୁ କି

ଅନ୍ତରେ ଏହାକୁ ପାଇଁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ପରିମାଣ ଦିଇଛି କିମ୍ବାରେ ୧୦୨ ଟଙ୍କା
ପୁଣିଜଳାରେ ୫୮ ଟଙ୍କା ଓ ବାଚନ
କିମ୍ବାରେ ୫୭ ଟଙ୍କା ଦୂର ଓ କାହିଁ କିମ୍ବାରେ
ଅଛି । କିମ୍ବାରଠାରୁ କେମ୍ବୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୟୀ ଶ୍ରୀ, କଟକ ଠାରୁ କାହିଁ
ପୁଣି ଏହା ଉଚ୍ଚତା ଲାଭକରେ ଓ କାହିଁ
ଖୋଲୁଗାର ଠାରୁ ଯାଇଥିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ
କରିବାରୁ କାମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁ କାହିଁକି ଓ ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୟୀ ଶ୍ରୀ, ଓ କ୍ଷେତ୍ରେ କୁ କାହିଁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ଶ୍ରୀ ବହୁଧି । କେତେ
କୋର କେତେକ କରନ୍ତେ “କିମ୍ବାର
କିମ୍ବାର କୋରାର ଅନ୍ତରୁ । କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାର
କିମ୍ବାର କୋରାର ଅନ୍ତରୁ ।

କରିବା କଥା କିମ୍ବରେ ଲାଗି । କଟଳ
ତିରରେ ପ୍ରଥମେ କରୁଣ୍ଠ ସଂଶୋଧ କର-
ବେଳେ ଦିନପାଦି ସ୍ଵର୍ଗ, ପରେ ତାହା କିମ୍ବ
କବୁଳ ଫେରାର କର ଦିଗାରୁ କବଳିଗଲ ।
ଦେଖନ ଦାହାରୁବ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ—କରୁଣ୍ଠ
ସଂଶୋଧ କରିବେଳେ ଦିନପାଦି କିମ୍ବନ୍ତେ
ଗର୍ଭମେଳ ଅଜନ କରିବା କିମ୍ବ ।
ଗର୍ଭମେଳ ଦ୍ଵାରା ଦେଲେ, ସେ ବିଷତ୍ତ
ବିର୍ମାନ ବିଶ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ।

ବିଟକ ଦେଇଅଯେ ଶ୍ରେସନର ଦକ୍ଷ-
ଶର ଦେଇଲୁଗଲ କିପରି ଯେଉଁ ପାଠକ
ଥିଲୁ ବାହା ଅଳେକ ସମୟରେ କଲ ଉତ୍ସ-
ବିବାର ସମୟାଧାରଙ୍କର ବିଜିତ ପରିପାଦା
ହେଉଥିଲୁ କି କାହା ଦେଖାଇ କାହାକୁଳ
ଆ କୃଷ୍ଣମହାପାଦ ପରିଦିବାରୁ ମର୍ତ୍ତିମେଘ
ଦିନରଦେଲେ ଅସୁରାଧା ହେଉଥିଲୁ ସରଖ
ତରୁ ଦେଇ ମାତ୍ର ଯିବା ଅର୍ପିବାରେକେ
ପାଠକ ବନ୍ଦର୍ମିଳା ଅଚିନ୍ତ୍ୟକ । ଅର ମଧ୍ୟ
ବହିରେ, ଅଠ ଦଶ ଦିନଟ ନାହିଁ ପାଠକ
କଲ ବିବତ । ଦର୍ଶକାରଙ୍କ ଅମୃତିଧାରୀ
କଥା ନମନ୍ତେ ଶର୍ମିଲୀମେଘ ତ ପ୍ରକଳାୟ
କରୁଥିବନ୍ତି ଦେଖାଇ ମାତ୍ର କୁରକର ଏହିମୁହେ
ଭିତର ମିଳିଲୁ ଯେ ତାହିଁ ପଠିଲ ଅଛି,
ଆହ ଗୋଟିଏ ପାଠକ ହେବ, ତାବାହେଲେ
ଅସଂଧ୍ୟ ହୁଏ ହେବ । ଦେଇ ସମ୍ପ୍ରାଦଳେ
ଗୋଟିଏ ଘୋଲ କରିଦେଲେ କୌରମଳ-
କର ଏ ଶାକ ଦୋଢ଼ା ପ୍ରାଣର ସରିଧାହେବ
ବୋଲ ସବସମ୍ପରିକ ମୁହଁନ୍ତି ତ ନାହିଁ
ଦେଖାଇ କାହାକୁଳ ଫଳିତକରୁ ଗରୁଣ-
ମେଳି କହିଲେ ସମୟାଧାରଙ୍ଗ ତୌରେ
ଅବେଦନ କରିଲାହାନ୍ତି ଦେଇଅଯେ କିନ୍ତୁ
କରୁ ରଯୋଟ ଅନ୍ତରୁ ଯେ “କରି
ପରିବା” ଏହି ପ୍ରପ୍ରାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପାଠକା ସେବଣ୍ଡଟର୍ମେଟ୍ ଅଧିକ ମାନ—
ଦରେ ଓଡ଼ିସା କରନାହିଁ ସବୁ ଅଛି ଆଜୁ
ଏହି ପାଠକାରେ ଫରାନା ତେଉସୁକାନ୍ତୁ
ଭାବରୁ ବେଳ ନାହାବେଳ ଏତେତୁର ସମ୍ମାନ
ଦେଖାନ୍ତି ଓଡ଼ିସାରୁ ଲୋକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ
ନାହିଁ ଏବେଳୁରେ ଓଡ଼ିଆର ମେଲୁବିନାଳେ
ଥିଲେନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରାଚୀ-
ମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ପଥରା ଉପରା ଏବେଳୁରେ
ଯେଉଁମାନେ କୁକକାରୀ କ ହୃଦୟ ଦେଖାଇଲେ
ଅଛି । ପଥରା ଦେଇ ନ ପରି ଦେଇଥିଲେ,
ଏହି ଅନିତ୍ତିରଜା ହେଉ ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ
ପାଠକାରୁ ଶାଅନ୍ତର୍ମାଣ୍ଟ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ
ଦେଲ ପେ ଏକର ମୌଖିକ ପଥରା କା-
ତରେ କିଥିରେ, ଦେଇଗାଇଲ କି ଏ ପ୍ରା-
ଚିତ୍ରର କୁକକାରୀ ହେବେ, ଦେଇଲେ
ପାଠକାପାଇଁ ଶେଷ ଫରାନା ଦେବେ । ଆଜୁ
ମାନଙ୍କ ବିଦେତନାରେ ଏହାମଧ ଯେତେବେ
ନୁହେଁ । ପରିଚ୍ଛା ପାଠକରେ କିମ୍ବା

ଏହାର ଭୋଲି ପ୍ରଥମ କାଳରେ ଯୁଧାତ୍ମା
ଓ ଦୁଃଖରେ ବାହକର୍ମସ୍ତୁତ ମହାକୁଳରେ
ତେବେ ଚର୍ମଶୀରଙ୍ଗ ହେଲା ଅନ୍ତରେ ।
ବିଷୟରେ ଜୀବନର ସମ୍ମା ପରି କରିବାର
ଶର୍ମାତମାତ୍ର ଗେବ କରିବ ହେଲେ ତଥାର
ଜୀବନକୁ ଯେ ଉତ୍ସାହରୁ କରି ଉତ୍ସାହ
ପିରୁ ଓ ସକର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳୟରୁ ମଧ୍ୟରେ ॥
ତଣ ଠିକ୍ ହେଲା ୫ ୧୦ ଜମ ତଥାକୁ
ମଧ୍ୟରେ ୧୦ ମିନ୍ ହେଲା । ତୁମ୍ଭେ
କେତୋଳି କାହା ପ୍ରଦେଶ କାହାରକୁ ଲେବ
ବାହ୍ୟାଦରେ ହେଲାନେ ଅବରୁ । ଏବା
କାହା ହେଲା କାହାକୁ ପରି ହେଲା
ମେଣିମେଳ ତଥାକ, ତେ ପଢ଼ିଲୁମ୍ବର
୧୧ ହଳ କରିଥିଲେଇ ମଧ୍ୟରେ ॥

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧକପତ୍ରିକା

The Official Dinner

ପ୍ରକାଶକ—ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟଚିତ୍ର ମନୁଜ

ବର୍ଷାକ ଅଛୁମନ୍ତିକ ବାହୀ
ପ୍ରକଳଣ ଟ ୧୯୯

Cuttack Saturday the 6th April 1929
କୋଡ଼ି ପାତ୍ର କରି ଦେଇ ଏଣ୍ଟି ଶାଲ ପାଇବାର

卷之三

ମହାମୁକୀଳ ଅଥବାଶ୍ରୀପାତ୍ର

ତୁମାରୀ ହନ୍ଦୁ ମୁଖର ଏକା ଗୋଟିଏ ଦଳ
କେବେ ହିନ୍ଦି ସଂଭବ କରୁଥିଲା ।

ଆପଣଙ୍କ ମହାପ୍ରେସ୍

ଅପରାଜ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର ଶତାବ୍ଦୀ ସମୁଦ୍ର କ
ବହୁମାନ ସେଇଁ ମେହେ ମିଳେ ତାହା
ପଞ୍ଚମୀ ନୂତନ ପ୍ରକାଶର । କାହାରେଥାବା
ଦର ଅବସ୍ଥା ଏହାକି ହଳ ମଳ ହେଲାଣି
କାହୁର ପିପାରତାଙ୍ଗେ ବର୍ଷମାନ ଘୁମୁ
ଜବାମରେ ମୁଖର ଅଶ୍ୱରନ ମୁଲକ
ଅଶ୍ୱର ପମାନଙ୍ଗ ॥ * କୁକୋର ସେଇସାଥେ
ଚନ୍ଦ୍ର କାହୁରୁ ଧରେ ଅନ୍ତରର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ
କରାନ୍ତର ଅନାନ୍ତ ବୁଝ ବନ୍ଧୁରା ସମେତେ
ଅନ୍ତରାନ୍ତ ପରିବେ ଧୂର୍ମ ଉତ୍ସାହର
ଲୁଗିଥିଲୁ ଧରିଛନ୍ତି । ଅତ୍ୟନ୍ତ, ଅନ୍ତରାନ୍ତ
ମେଗାନ୍ତ ପରିବ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲଭ ଦାସି

ଉଚ୍ଚ କାଳ ଦୀପିକା

ଅପ୍ରେଜ ତା ୨ ରଖ ଶନିବାର

ପାତ୍ରାଳୁ ଓ ଜାତ୍ଯ

ଶେଷର ମଧ୍ୟର କରିଯାଇ ବିନ୍ଦ
କରିଯାଇଥାନ୍ତା ପାହା ହେଲେ ତତ୍ତ୍ଵ
ବିଳ ମନ କେବେ ବୁଝିଗାଇଥାନେ
ଏହି ସେ ପାହାର ମନ ଜଣଇ ପାଇ
ଆନ୍ତି । ଏହା ହେଉ ଜମ୍ବୁର
ଏହିନ୍ତା ପକ୍ଷୀଖାରଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ଵମୂଳେ
ନିଷେଷ ହେ କହିବାକୁ ସବୁ
ହୋଇପାରୁ କହିବି ମୋଳ ମନେ
ହେଉଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡମ ଓ କଷରୋଳ

ଦୁଇ କୁଷ୍ଟ ହେଲ ଅର୍ପେନୀ ହେଲା
ଏମୁକ ମନେକର ଯାହାକୁ କୁଷ୍ଟ ହେଲ
ଥରୁଛିଲ ତାହାକୁ ଏକାଗେଳକେ ପଚା
ପଚାରରେ ତାଙ୍କ କରିବେଲ ବସୁଧାରେ
ଖରୁଚାଳ ହେଲ ତିର୍ଯ୍ୟ ହାତ ଅନ୍ତରେ
ହେଲ ଅର୍ପେନୀ ହେଲାରୁ ମେତେ ତୃତୀୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଯେ ଜାମ ପରିବାର ଦୂରରେ
ଦୁଇଁ।

ଏ ଦିନେର ଏକମକ ଦେଖାଇଲୁ
ମାତ୍ରକ ଚାହିଁ ଜାଗିପଦିଷ୍ଟଙ୍କରୁ, ସେମନ୍ତେ
ଯାକେ, କୁଣ୍ଡଳିମ ପ୍ରାଚୀନତାର କୁଣ୍ଡଳିଶ୍ଵର
ମାନ୍ଦର ବିହାର ଓ ଚକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ସଠିକ୍
ବ୍ୟବାବସ୍ଥାର ଅଳେକ ରୋଗୀଙ୍କ ଅରୋଗ୍ୟ
ଲବଦେଳୀଟି । ଅନ୍ଧାର ଦେବ ଏହାନ୍ତର
ଏ ଧୂ ଉଦ୍‌ବିମ ବିଷୟ ଉତ୍ସବରେ
ଦୃଷ୍ଟି ନାହାନ୍ତି । ଅଞ୍ଚଳର ଜାତ କଲ-
ସିତ ଦେବଙ୍କ ଅଳେକ ଆମ ମଧ୍ୟ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇଛନ୍ତି । କେବୁ ମୁହଁ
ଏହିକୁ ଏକପ୍ରାଣୀ ବନ୍ଧୁପର ମଧ୍ୟ
ବରୁଅଇଛନ୍ତି । ରୋଗୀ ଅରୋଗ୍ୟ ଫୋଲ
ଦେଇଗାଲେ ତୁମରେ ମେଗାର୍ଦୁ ତିରିଗୀ
କାହାରୁ ମଧ୍ୟ ତୋରବର ଜାତ ଭାଇ
ଏହିକୁ ଜୀବିମ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଇ

ଏହାର ନାମ—ଲେଖି
ଏକବାରର ଯ ହିମ୍ବ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡେ
ଆଗମ ଲୁହଟ । ପଠକରେ ତାଙ୍କ
ଦେବୁଥିଲ ତା ୫୫ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ମଧ୍ୟରେ ପରା କୋଇହଳ, ତାହାରେ ଅମ୍ବ-
ମଳକର ମହାଜାରୀ ଗମଣର ମଧ୍ୟରେ
ସବୁର ଆମକ ପାଇଁ କରିଛିଲେ ।
ଯେ କାହା କହିଅବଳ ତାବା ଜାହାନରେ
ପାଇଛିତ ହୋଇ । ମିଳନ ମଳକର
ଦିବ୍ୟମରେ କୁଣ୍ଡ ଚିତ୍ତା ପକାଇ ହେ
ତାଙ୍କ ପାଇବାର ହିମ୍ବ ହେବାର

ବ୍ୟାକ ଓ ଚରି

ଅମ୍ବେଶାକେ ପଥରୁଦେଖ ଲଜ୍ଜାର ଲାଗୁ
ଗାନ୍ଧୀଯିର ଲାଗୁର ଛାତ୍ରାତ୍ମା । ଏହି
ଅନେକଥର ଲୋକିରୁ । ଦୁଇର ହାତ୍ୟ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୌକ୍ଷି ସଂବଳେଷଣକ
ପ୍ରତିକାଳ ଦେଖିପରିବାତ୍ମା । ଏହି ଉତ୍ତରାତ୍ମା
ଯେ କେବେଳ କଥାରେ ବୋଲୁଛେ ।

ମୁଖେ ଯାହା ଶୁଣିବୁ ଗାଦା କଟକ
ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି କମେ କଲୁବୁଦ୍ଧି ।
ରଖ ଏ ଟ୍ୟାକ୍ ମନଜଳ ଜଳାନରେ ଚାହୁଁ
ପୁରାତାତ୍ । ଯହିମାନଙ୍ଗ ଅଛିବ
ଦେଖିଲେ ସେମଳେ କୋ ମୁକ୍ତାବତ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ବୁଝାନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ
ନାହା ପକାର ପଲ୍ଲେହଳ ଦେଖାଇ
ସାହିନାନକୁ ଭାବୁକାଣ୍ଡା, ହତା
ସମକେ କହି କହନ୍ତିନାହିଁ । ବିହୁର
ମଲପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଭାବା
କାବ୍ୟର ଉତ୍ସବର କଟାଯା । ମନ୍ଦିରର
ସୁମଳେ କୌଣସି କହୁମ ନିଃମାରୁ ଚାହୁଁ
ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମୁକ୍ତାବତ ସମ୍ବଲ ଦେଖ
କରନ୍ତି । ବିଶେଷତା ଲାଭକାଳୀ ଗାନ୍ଧାର
ମହିମାନକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପରମାଣନେ କଲୁ
ବିଶ କରିଥାନ୍ତି । ମତର ପୁଷ୍ପକଟେ
କେବେକ ଶ୍ରୀ ଶାତାପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଅବତୀ
ରଜନୋପଦ୍ମାଣୀ ନୁହେ । ମେଘନାଦ
କରିବେନ୍ ଦେବା ସୁତ୍ରପାତର ନୁହେ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶତ ଜର ପାନରେ ପାଣ ଜଳ
ମଧ୍ୟ ୫୧୦୧୨ କଣ ସ୍ତରରେ ଅନୁଭ୍ବ
ଅଧିକ ଯାତ୍ରୀ ନେବେଯାଉଅଛନ୍ତି । ଏହାର
ବିଷୟରେ ଜାହାର କାନ୍ତିପରିଷମାନକରି ଦୁଇଁ-
ଦିଲେଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲା ।

୫। କର ବା ହୋଇବୁ ଲୁଗଟଙ୍କୁ
ଦେବା ସମୟରେ ଯେତାକିମ୍ବରୁ କରାଯାଏ
କିମ୍ବୁ କରିବିବା ପାଇଁ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ
ଜୀବିତା ଥିଲା ଏଥାରେ ବିଷ୍ଣୁମତେ ଲାପିଦା
ହୋଇ ଗାଢ଼ିରେ ଲାଗିଯାଇ ପାଇଁ
୬। ପାଇଁ ଉଚିତରେ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ କାହାରେ
କିମ୍ବା ଗର୍ଭର ଚୌମ୍ପ ଆଶ କରି
ହେଲାମଳ ଲାଗିମେବୁ କିମ୍ବରବା
କିମ୍ବୁ । ଏହି ପଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ନ ଦେଖେ
ଏ ଅଧ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦେବିବା କରାଯାଇପାଇଁ
ପର ଲାଗିଲା ।